

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva
farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto

X. ročník
číslo 7/2012

Ľudia potrebujú Máriu! V nej totiž nachádzajú prístup k srdcu jej Syna, k jedinému miestu, kde môže nájsť pokoj náš nepokoj, kde možno nájsť posilu v našich bolestiach, silu a stálosť v našich predavzatiach žiť podľa hodnôt evanjelia.

Šírimo za
dopravný príspevok

bl. Ján Pavol II.

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Cesta k šťastiu
strana 3

Otázočky

Otázky na nového
pána kaplána
strana 4

Zamyslenie

Aké sú naše cesty?
strana 5

Zaujalo nás

Farský prímestský
tábor 2012
strana 6-7

Púť na Skalku

strana 8-9

Zo života svätých

Svätý Hieronym
strana 10-11

Týka sa nás

O dôležitosti a
význame sv. omše
strana 12-13

Zamyslenie

Zamilovať sa do
Krista
strana 14

Farská kronika

od 26.5. do 21.8.2012

Do nášho cirkevného
spoločenstva sa sviatostou
krstu začlenili:

Petra Mališová
Nikola Bábiková
Filip Belovič
Alexander Ivanka
Samuel Adamec
Viktória Rácová
Lívia Radosová
Barbora Otrubová
Jana Smiteková
Nela Desátová
Ema Vavrinčová
Jakub Grznár
Nela Pilátová
Barbora Sliacka

S nádejou na večný život sme
odprevadili:

Margaréta Kováčová, 70 r.
Terézia Smatanová, 72 r.
Daniela Hodálová, 52 r.
Anton Pauer, 63 r.
Štefan Dvorský, 76 r.
Helena Danišová, 70 r.
Eva Haiová, 68 r.
Vladimír Gatiar, 81 r.
Ľudmila Špacírová, 87 r.
Anna Chalupová, 85 r.
Irena Jánošíková, 75 r.
Valentín Kmet, 71 r.
Štefan Šurkala, 59 r.
Alžbeta Bolohová, 92 r.
Alojzia Alexyová, 80 r.

Púť k Sedembolestnej Panne Márii

14.9. - 16.9.2012

Miesto konania: Šaštín - Stráže, Bazilika Sedembolestnej

Program:

15. septembra 2012

1.30 - 2.30 adorácia

7.00 svätá omša (Andrej Paulíny SDB)

8.30 svätá omša (saleziánski novokňazi)

10.30 pontifikálna svätá omša pred bazilikou (ak dobrý Boh dá - hlavný celebrant kardinál Ján Chryzostom Korec, nitriansky diecézny biskup)

14.30 litanie s požehnaním

Liturgický kalendár

2.9. - 22. nedela v cezročnom období

9.9. - 23. nedela v cezročnom období

15.9. - Sedembolestnej Panne Márie, Patrónky Slovenska

16.9. - 24. nedela v cezročnom období

23.9. - 25. nedela v cezročnom období

30.9. - 26. nedela v cezročnom období

Cesta k šťastiu

Tisíce chorých ľudí, starých, mladých, ale aj detí, zotravávajúcich v sústredenej modlitbe ... aj to je pohľad na pútnické miesto v Lurdoch. Najintenzívnejšie hľadáme svoju vlastnú identitu v utrpení. Bolest, krivda, choroba, utrpenie, prenasledovanie, nepochopenie, odmietnutie, nemilovanie, samota a mnohé iné kríže sú dôvodom nášho hľadania.

N a j e d n o m zastavení talianskej krízovej cesty bol nápis: „Ježiša skladajú z jeho kríza“. Autor zdôraznil, že Kristus zomrel na svojom krízi a vykúpil nás svojím krízom. Hned' ľahšie rozumieme výzve evanjelia: „Vezmíte svoj kríz ...“ Touto tému u nechcem sa mo účelné pripomínať bolestné miesta nášho života, ale chcem využiť septembrovú liturgiu, ktorá nám ponúka sviatok Povýšenie svätého kríza a sviatok Sedembolestnej Panny Márie, ako prostriedok na posilnenie a povzbudenie.

Rodičia pri Lurdskej jaskyni so svojím postihnutým dieťaťom v náručí, zomierajúci starec v hospici so svojou diagnózou, trpiaci človek so svojím netolerantným a arogantným manželským partnerom alebo rodičia

so svojimi potápajúcimi sa deťmi v nerestiach doby a mnohé iné problémy nemajú byť pre nás nástrojom znechutenia, depresie alebo smrti, ale výzvou na intenzívne hľadanie svojej identity. Kde začať hľadať?

Ježiš Kristus nás vykúpil svojím krízom. Panna Mária stála verne pod svojím krížom. Pohľadom na Ukrižovaného, pohľadom na

ÚVODNÍK

Sedembolestnú, pohľadom na postih svojho dieťaťa, svoju smrteľnú chorobu, pohľadom na seba, opakujúc si slová Pána Ježiša: „Vezmi svoj kríz a nasleduj ma!“, to je cesta k trvalému šťastiu, ktorej sa máme učiť.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami! Sedembolestná Panna Mária, patrónka Slovenska, oroduj za nás!

Mgr. Miroslav Baláz
dekan - farár

Otázky na nového pána kaplána

Milí čitatelia! Určite ste zaregistrovali výmenu kaplánov v našej farnosti. Touto cestou ďakujeme za pastoračnú činnosť vdp. Michalovi Lajchovi v našej farnosti a vítame nového p. kaplána Pavla Cerovského, ktorému sme za vás položili pári zvedavých otázok.

1. Naši čitatelia budú iste zvedaví na mŕtvičky vášho života. Prezradíte nám niečo o sebe?

Narodil som sa pred tridsiatimi rokmi vo zvolenskej pôrodnici ako jedno z dvojčiat

OTÁZOČKY

mojich rodičov. Mám ešte jednu sestru a jedného brata. Absolvoval som škôlku, základnú školu v Detve, Strednú priemyselnú školu strojnícku vo Zvolene, dva semestre na Žilinskej univerzite v Žiline, Kňazský seminár v Badíne a dosť bolo školy. Pastoráciu som s jemným rozbehom začil ako diakon v Kremnici, po kňazskej vysviacke ako novokňaz v Prievidzi, potom Zvolen a teraz som v Partizánskom. To je všetko z mŕtvičiek môjho života.

2. Čo Vás podnetilo k rozhodnutiu stať sa kňazom?

Pán Boh.

3. Ste u nás od 1. júla, postupne spoznávate naše mesto i farnosť, ako na vás

zapôsobilo?

Postupne si zvykám. Je príliš skoro hovoriť, ako na mňa pôsobí nová farnosť.

4. Hovorí sa, že dnešný človek nevie oddychovať a nenájde si čas na oddych.

Vaše záľuby, relax?

Ja viem oddychovať a relaxovať. Aj tieto odpovede písem na dovolenke. Moje záľuby sú fotenie, robenie webu. Rád čítam to, čo ma baví, aby som to využil v praxi. Mám rád prírodu v celom jej kontexte, ale osobitne tú časť prírody, ktorú nemožno len tak ľahko vidieť (hviezdy).

5. Čo vás vie najviac potešiť a čo si najviac vážite?

Najviac si vážim úprimné a pravdivé vzťahy.

6. Málokto o vás vie, že ste administrátorom webovej stránky - modlitba.sk , čo vás priviedlo k jej založeniu?

Ludovít Gábriš - kňaz, ktorý momentálne pôsobí v USA vo farnosti Detroite. On je zakladateľom a hlavou celej stránky. Ja som technická a vizuálna podpora (pcero).

7. Čomu by ste sa chceli venovať vo svojej pastoračnej činnosti?

No pastoračnej činnosti a všetko, čo táto činnosť obsahuje.

8. Život ktorého svätca vás najviac pritahuje?

Ján Maria Vianney.

9. Začína sa nový školský rok. Prezradte našim deťom, aký predmet ste mali v škole najradšej a prečo?

Matematika, lebo je presná a nedá sa spochybniť. Taktiež fyzika, lebo je všade okolo nás.

Za rozhovor ďakuje Boris ☺

Aké sú naše cesty?

Naše cesty nie sú Božími cestami. Ako sa tvárim, keď sa veci neuskutočňujú podľa mojich predstáv? Keď mi niečo nevyjde, keď sa niečo nepodarí, ako potom reagujem? Správam sa aj vtedy ako kresťan, alebo všetko ofrlem či si ponadávam? Šírim nepokoju a hnev?

Utekám na vlak, ktorý zmeškám. Začнем byť nervózny a dám to najavo aj okoliu? Nepodarí sa nám vyhrať zápas, pridám sa k mojim vulgárnym „kamarátom“ a začнем aj ja nadávať a vyhovárať sa na rozhodcu, trávnik, spoluhráčov atď.?

Myslís, že toto by spravil aj Ježiš? Myslís, že máš oprávnený dôvod byť nervózny a nespokojný? Nič také! Ak sa nechás rozhádzať takýmito trápnymi vecami, tak kde potom chceš nachádzať pokoj a ako chceš šíriť lásku? V živote sa vyskytnú ďaleko horšie veci a ďaleko ťažšie skúšky, ktoré testujú tvoju oddanosť a dôveru Bohu. Uč sa pokore a prijatiu Bozej vôle. Keď sa naučíš udržať pokoj pri menších nezhodách, pomaly sa učíš udržiavať pokoj aj pri veľkých veciach. Buduj v sebe kráľovstvo pokoja, snaž sa nájsť v každom neúspechu niečo dobré. Zmeškáš vlak? Fajn, možno ti utečie niečo dôležité, ale zároveň máš kus času na modlitbu, kým príde ďalší vlak. Nevyhráme zápas? Aspoň nás to naučí pokore.

Takto by sa dalo nájsť na každom neúspechu niečo pozitívne. Boh - Láska dokáže premeniť každý okamih života na niečo významné. Skús žiť každý okamih s Bohom. Uvedom si, že ľudia posudzujú kresťanov podľa toho, čo vidia. Často tak rozmýšľam, či by ľudia chceli byť kresťanmi, keď vidia mňa.

Budme svedkami našej vieri, dajme každému dňu nádej a dajme ľuďom príklad, ako žiť.

„Lebo o tebe dá príkaz svojim anjelom, aby ťa strážili na všetkých tvojich cestách.“ (Ž 91,11)

Každé dva týždne išiel jeden misionár do mesta, aby nakúpil lieky pre malú poľnú nemocnicu, kde slúžil. Na jednej zo svojich ciest videl dvoch mužov, ako sa bijú na ulici. Jeden z nich bol väzne zranený, a tak sa zastavil, ošetril mu rany a zdieľal sa s ním o Bozej láske. Potom sa pobral domov, musel sa však zastaviť, aby prenocoval v džungli.

Keď navštívil mesto o dva týždne neskôr, prišiel k nemu jeden muž. Bol to ten, ktorému pomohol na predošej ceste. Muž povedal: „Vedel som, že si mal pri sebe peniaze a lieky, a preto ťa náš gang sledoval až do džungle, kde ťa chceli zabíť, aby sa dostali k peniazom a liekom. Ale práve, keď sme sa chystali zaútočiť, uvideli sme dvadsaťšesť ozbrojených strážcov, ktorí ťa obklopovali.“ Misionár odpovedal: „To nie je možné, ja som bol sám!!“ Muž odvetil: „Ale moji spoločníci ich tiež videli. My sme ich spočítali.“

O niekoľko mesiacov neskôr, keď misionár porozprával tento príbeh vo svojom kostole, jeden muž ho prerušil. „Kedy presne sa to stalo?“ Keď misionár spomenul presný dátum, tento muž zostal ohromený. Povedal: „Presne v tú noc, keď už v Afrike bolo ráno, som cítil zvláštne naliehanie sa za teba modliť. Bolo to také silné, že som zavolať niekoľko ľudí, aby prišli do kostola a modlili sa so mnou. Mohli by sa postaviť, prosím, tí, čo sa so mnou modlili?“ Misionár ich začal počítať, bolo ich dvadsaťšesť, presne toľko, koľko ozbrojených strážcov. Je to pravda.

„Lebo o tebe dá príkaz svojim anjelom, aby ťa strážili na všetkých tvojich cestách.“ (Ž 91,11)

Farský prímestský tábor 2012

V myslach niektorých detí platí: prázdniny = prázdne dni ... V prvý prázdninový týždeň v našej farnosti to však neplatilo. Aspoň nie pre 32 detí, ktoré sa prihlásili do prímestského tábora. Po niekoľkých rokoch sa nám podarilo obnoviť tradíciu prímestských táborov v Partizánskom. Ak píšem „nám podarilo“, myslím tým partiu mladých, ktorí sa angažujú vo farnosti už dávnejšie a ku ktorým pribudli aj naši

rozprávky a modlitbu k tejto úvahе. Tento ranný rituál mal svoje čaro, pretože to bola jedna z mala chvíľ, kedy bolo v tábore úplné ticho. Počas dopoludnia sme mali pre deti pripravený každý deň iný zaujímavý program.

V pondelok to bolo spoznávanie sa detí v skupinkách, do ktorých sme ich zadeliли náhodne podľa farby papierika, aký si vytiahli. Táto farba ich sprevádzala

p o c a s c e l e h o t ý ž d ď a . Znamenala tiež určité zvieratko symbolizujúce ich skupinku a tak tiež vlastnosť vystihujúcu toto zvieratko. Činnosťou prvého dňa bolo vyrábanie skupinovej vlajky, zloženie pokriku, ktorý mal obsahovať všetky tri náležitosti skupinky - farbu, zviera, vlastnosť. Skupinka si vytvorila aj maketu Noemovej archy, kam si deti p o s t u p n e n a l e p o v a l i zachránene zvieratká za jednotlivé aktivity v tábore. Okrem toho každé dieťa dostalo šatku a menovku, aby sme sa navzájom lepšie spoznali.

birmovanci. Celkovo do dvanásť ľudí, ktorým sa spoločne podarilo vytvoriť týždeň plný zábavy.

Náš tábor sa niesol v duchu biblického príbehu o Noemovej arche. Každé ráno sme si s detmi pozreli časť z kreslenej rozprávky o Noemovi a jeho rodine, z ktorej si deti mali zapamätať čo najviac. Nasledovala spoločná ranná modlitba, kde sme sa všetci držali za ruky a vedúci skupinky, ktorý mal v ten deň službu, prednesol krátku úvahu o konaní Noema v konkrétnej časti

V utorok dopoludnia sme deťom pripravili tvorivé dielne. Každé dieťa si vyskúšalo všetky činnosti. Deti si batikovali príp. maľovali tričká, vyrábali náramky z korálikov, vystrihovali a zlepovali papierové modely zvieratiek, modelovali postavičky zo slaného cesta a tiež sa naučili spievať a ukazovať táborovú hymnu a iné pesničky.

V stredu sme pôvodne chceli íť s deťmi na výlet do Nitry, no kvôli extrémne horúcemu počasiu sme tento výlet museli zrušiť. Takže štvrtkový program sme presunuli na stredu a s deťmi sme mali športový deň. Táto malá olympiáda obsahovala dvanásť disciplín, kde súťažili celé skupinky. Išlo napríklad o prenášanie vajíčka na lyžičke, skákanie vo vreci, prenášanie vody lyžičkou do pohára, omotávanie toaletným papierom, skákanie cez švihadlo a pod. Popoludní sme každý deň hrali celotáborové hry, z ktorých najobľúbenejší bol vodný volejbal. Vo štvrtok na sviatok sv. Cyrila a Metoda bol sice pre deti voľný deň, ale nie pre nás vedúcich, pretože sme pripravovali piatkovú „stopovačku“ na chatu Ondrej.

Deti v piatok prežili deň v prírode. Po skupinkách, kde s každou šli vždy dvaja vedúci, deti riešili jednotlivé úlohy, za ktoré získavali indície. Cestou napríklad skladali puzzle, riešili osemšmerovku, hľadali zvieratká v tráve, odpovedali na otázky o Noemovi a stavaní archy ... Z indícii nakoniec poskladali slovo a to ich priviedlo k pokladu, ktorým bola asi jeden meter veľká „Noemova archa“, vyrobená z novinového papiera a v nej sladké prekvapenie. Na lúke sme spolu opekali, zahrali sme sa s loptou a užili sme si posledné chvíle spolu. Nasäť k fare sme prišli trošku neskôr, ako sme plánovali, ale zato zdravo unavení a spokojní.

V sobotu popoludní mohli prísť deti spolu so svojimi rodičmi na faru, kde sa konal rozlúčkový karneval. Pre rodičov sme nachystali prezentáciu skupiniek a

tiež premietanie fotografií a pre deti sme pripravili diskotéku, tanecné súťaže a nakoniec vyhodnotenie tábora. Deti dostali na pamiatku medailu spolu so sladkosťou a vecnou cenou, a samozrejme odmenené boli aj tri najlepšie masky.

Myslím, že s táborom sme boli všetci nadmieru spokojní. Deti mali veľa zábavy, zážitkov a nových kamarátov. My vedúci sme mali naopak veľa nových skúseností a tiež dobrý pocit, keď sme videli v očiach detí radosť a nadšenie. Som rada, že sa deťom nič vážnejšie

ZAUJALO NÁS

nestalo. Chcem podakovať všetkým animátorom, ktorí odviedli naozaj kus práce, takiež pánovi dekanovi za farské priestory a za trpeznosť a podporu, no a v neposlednom rade všetkým sponzorom, vďaka ktorým sme mohli zabezpečiť nielen každodenný pitný režim, ale aj iný materiál na program a ceny pre deti. Zostáva iba dúfať, že obnovená tradícia prímestských táborov nezanikne, ale bude v ďalších rokoch pokračovať.

Zuzka

Pút' na Skalku

Na Slovensku je niekoľko pútnických miest, ktoré sú navštevované pútnikmi prakticky po celý rok. Pútnické miesta k úcte Panny Márie či iných svätcov sú viac či menej známe. Najstaršie pútnické miesto na Slovensku je Skalka pri Trenčíne. Podľa historických záznamov ľudia putujú na Skalku k úcte benediktínskych mníchov sv. Andreja - Svorada a Benedikta už od 11. storočia. Toto miesto navštívili v rámci tohtoročnej púte v sobotu 21.7.2012 aj pútnici z Partizánskeho.

Začiatok púte patril účasti na vernisáži výstavy na staršej či Veľkej Skalke literárnych i výtvarných diel. Výstave predchádzalo výtvarno-literárne sympózium Ora et Ars Skalka. Diela boli motívované práve históriou Skalky. Účasť na vernisáži bola pre účastníkov skutočným kultúrnym a hlavne duchovným zážitkom predovšetkým zásluhou moderátora programu herca SND Štefana Bučku. V programe vystúpili spevácky zbor Hornosúčan, hudobníci P. Vindiš s hrou na husliach za klavírneho sprievodu P. Bánovca. Obdivovali sme diela výtvarných umelcov účastníkov

sympózia: **Eugeniusz Molski (Tarnow, Poľsko), Krzysztof Brzuzan (Rzeszów, Poľsko), Vladimír Morávek**

(Bratislava), Juraj Krajčo (Trenčín), Alena Teicherová (Dubnica nad Váhom), Juraj Oravec (Trenčín), Zuzana Boteková (Bratislava), Jiří Váp (Zlín, Česko), Andrej Botek (Bratislava), Daniel Szalai (Nové Zámky), Vladislav Zábel (Žilina), Jozef Vydrnák (Dubnica nad Váhom), výtvarník a zároveň aj koordinátor výtvarnej sekcie. Z literátov sme privítali: Michal Chuda (Bratislava), Mila Haugová (Bratislava), Štefan Bučko (Bratislava), Erik Ondrejička (Bratislava), Rudolf Dobiáš (Trenčín), literát a zároveň koordinátor literárnej sekcie. Kurátorom podujatia a výstavy po sympóziu je historik a znalec umenia, poslanec NR SR PhDr. Marián Kvasnička. Účastníkov vernisáže pozdravil predseda VÚC Pavel Sedláček a primátor Trenčína Richard Rybníček. Po vernisáži si účastníci prezreli vystavované diela a tiež sčasti obnovené priestory kláštora na Starej Skalke. Aj krátky pobyt v týchto priestoroch zanechal v návštevníkovi

zvláštny povznásajúci pocit. Po krátkom občerstvení sa účastníci púte premiestnili na Malú či Novú Skalku, kde o 19,00 hod. celebroval sv. omšu nitriansky diecézny biskup Viliam Judák. V homílii otec biskup poukázal na dôležitosť rodiny, na nebezpečenstvo materializmu, na manipuláciu v písaných či elektronických médiach a pripomenul, že treba nám v pokore nasledovať patrónov Skalky sv. Andreja - Svorada a Benedikta. Otec biskup po sv. omši požehnal novú poštovú známku s motívom Skalky, ktorá, ako povedal, obletí celý svet. Po sv. omši otec biskup požehnal tiež novú krížovú cestu, ktorá je umiestnená v lese oproti kostolíku na Malej Skalke. Otec biskup tiež odmenil pamätnými listami tých, ktorí sa svojím úsilím a robotou najviac zaslúžili, že mohol teraz túto krížovú cestu požehnať. Po slávnostnom prestrihnutí pásky sa pútnici zúčastnili modlitby krížovej cesty. Autorom rozjímaní na jednotlivých zastaveniach je otec biskup Viliam Judák. Texty na jednotlivých

zastaveniach sa tiež týkajú života svätcov Andreja - Svorada a Benedikta. Po krížovej ceste sa pútnici z Partizánskeho plní nezabudnuteľných zážitkov vydali na cestu domov, kde dorazili asi o 23,00 hod. Vďaka Pánu Bohu sa všetci šťastivo vrátili do svojich domovov a veru iste podľakovali Pánu Bohu za účasť na tejto púti aj za to, že doprial pútnikom priaznivé počasie. Podľakovanie patrí tiež šoférovi z autoškoly Saša, ktorý ich šťastne dopravil domov.

Za túto púť ďakujú pútnici Klubu mesta kresťanských seniorov Partizánske - mesto, ktorý tento pútnický zájazd zorganizoval.

*Vďaka, Pane, za všetko aj Vám,
patróni Skalky, sv. Andrej - Svorad a
Benedikt.*

Stanislav Husár,
predseda Klubu kresťanských seniorov
Partizánske - mesto
účastník púte

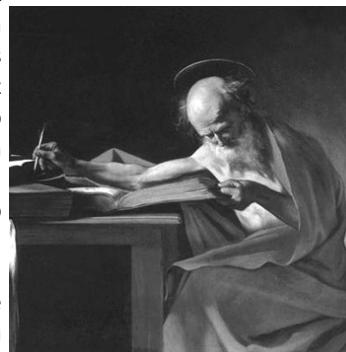

Svätý Hieronym

kňaz a cirkevný učiteľ, 30. september (345 - 420)

Svätý Hieronym patrí spolu so sv. Ambrózom a sv. Augustínom medzi veľkých cirkevných otcov západného kresťanstva. Na rozdiel od ostatných dvoch nebol biskupom, ale iba kňazom a veľkú časť života prežil ako pustovník. No v učenosti nezaostával za nimi, ba naopak, pokladá sa za najučenejšieho z veľkých cirkevných otcov. Historici pripisujú sv. Hieronymovi ešte jedno prvenstvo, a to mimoriadne ťažkú povahu, ktorá silne poznačila jeho život a vzťahy k iným. Sv. Hieronym, plným menom Sophronius Eusebius Hieronymus, pochádzal z mesta Stridonu, ktoré ležalo na dalmatínsko-panónskych hraniciach niekde v blízkosti terajšieho slovinského hlavného mesta Ľubľany. Narodil sa okolo roku 345. Jeho rodičia boli kresťania, ale podľa vtedajšieho zvyku nedali pokrstiť syna v detskom veku. Prvé školské vzdelanie dostal v rodnom Stridone. Na ďalšie štúdium odišiel do Ríma, kde sa pod vedením chýrnych učiteľov (okrem iných to bol gramatik Donatus) venoval gramatike, rétorike a filozofii. Počas štúdií si obľúbil rímskych klasických spisovateľov, najmä Ciceróna. V tom čase nadviazal priateľstvo s neskoršími významnými osobami, ako bol Rufínius a Pammachius. No ľahtikársky život rímskych študentov v ňom zanechal i zlé stopy, ktoré neskôr ožívali v podobe zmyselných predstáv a pokušení. V čase štúdia filozofie prijal krst. Mohol mať vtedy asi 20 rokov. Po ukončení štúdia Hieronym odcestoval cez Galiu do vtedajšieho sídla západorímskeho cisára - Trevíru. Na tejto ceste spoznal mníšsky život, ktorý ho odvtedy

stále prítahoval. Po návrate do Ríma sa vybrał aj s niektorými priateľmi do svojho provinčného mesta Aquileje (v blízkosti terajšieho mesta Gorizie v severových. Taliansku), kde sa chcel spolu s inými klerikmi oddať duchovnému životu a ďalšiemu štúdiu. Ale pre neznáme dôvody sa roku 374 náhle rozhodol odcestovať na Blízky východ. Pravdepodobne mal s niekým vázne nedorozumenie, ako sa to častejšie opakovalo v jeho živote. Hieronym totiž vedel byť jemný a obetavý v priateľstve, ale aj neskôr výbušný, keď sa s niekým nezhodol. Po dlhšom cestovaní sa usadil v sýrskom veľkomeste Antiochii. Viedol tam zvláštny život. Na jednej strane sa modlil, postil, málo spával a oplakával hriechy mladosti, no na druhej väšnivo čítaval pohanských klasikov Ciceróna a Plauta.

Skúšal čítať aj starozákonných prorokov z Biblie, ale odpudzoval ho ich jednoduchý a drsný spôsob vyjadrovania. V tomto sa zmenil až po jednom veľmi živom sne, v ktorom sa Hieronymovi predstavil Večný Sudca a prísne mu vyčítaval, že nie je kresťanom, ale ciceroniánom. V tom čase sa dozvedel aj o niektorých neštasiach svojich priateľov. Zronený sa utiahol na púšť. Tam sa ukázalo, že vie byť tvrdý nielen voči svojim protivníkom, ale aj voči sebe samému. Napriek chorobám, ktoré ho v tom období častejšie postihli, konal skutky prísneho pokánia. A keď ho prepadali zmyselné pokušenia, najmä pri spomienkach na študentské zábavy v Ríme, chytil kameň a tíkol sa ním do prs. O sile Hieronymovho charakteru svedčí skutočnosť, že dalmatínsky

askéta pri takomto spôsobe života aj veľa študoval. Popri štúdiu Biblie sa zdokonalil v gréctine a začal sa učiť po hebrejsky. So štúdium hebrejčiny mal ľažkosti, a to sčasti pre akýsi živelný odpor voči tomuto jazyku. Niekoľko ráz prerušil štúdium, ale silou vôle sa vždy prinútil znova pokračovať, až sa z neho stal vynikajúci odborník v jazyku, pomocou ktorého mohol čítať starozákonnú Bibliu v origináli a mohol urobiť hodnotné preklady svätých kníh. Hieronym veľa získal pobytom v pústi, ale nenašiel pokoj, ktorý hľadal. Napokon ho znechutili hádky pustovníkov o teologických otázkach, takže sa rozhodol vrátiť (asi r. 377) do Antiochie. Tam navštievoval biblické kurzy, ktoré viedol Apolinaris z Laodicey, neskorší heretik. V tom období sa začala aj Hieronymova intenzívna literárna činnosť. Pravdepodobne roku 379 ho biskup Paulínus vysvätil za kňaza. Krátko po vysviacke sa Hieronym odobral do Carihradu, aby tam mohol bližšie poznať sv. Gregora Naziánskeho a počúvať jeho chýrne teologické kázne. Roku 382 Hieronym cestoval s biskupom Paulínom a salamínskym (z Cypru)

metropolitom Epifaniom do Ríma na synodu, ktorú zvolal pápež Damazus. Po synode ostal v Ríme ako pápežov tajomník a odborný poradca. Damazus poveril Hieronyma revíziou latinského prekladu Nového zákona. Ten ju urobil na základe pôvodných gréckych textov. Opravil viaceré chyby, ktoré vznikli zlým prekladom alebo nepresným odpisovaním. V tom čase napísal aj polemický spis proti Helvidiovi (*Adversus Helvidium*), v ktorom Hieronym bráni mníšske ideály a ustavičné panenstvo Panny Márie. Toto dielo patrí dodnes medzi významné mariologické spisy.

Počas rímskeho pobytu Hieronym založil a

viedol na Aventíne ženský asketický krúžok, ktorého členkami boli popredné rímske dámy. Z Hieronymovho života a listov sú známe vdovy Marcela a Paula, ako aj Pauline dcéry Blesila a Eustochia (Eustochium).

Po smrti pápeža Damaza (v dec. 384) bol zvolený za jeho nástupcu Siricius, ktorý nemal Hieronyma v obľube. Sám Hieronym patril medzi kandidátov pápežstva, ale jeho prísné asketické náhľady a kritika zosvetáreného duchovenstva mu znepriateliili veľkú časť kléru, ktorý po zvolení nového pápeža začal proti ohnivému mníchovi ostrú kampaň. Hieronym bol napokon nútenej v auguste roku 385 odísť z Ríma. Po dlhšom putovaní po Egypťe a Sýrii sa napokon usadil vo Svätej zemi, v jednej jaskyni pri Betleheme. Tam za ním prišla Rimanka Paula s dcérou Eustochiou. Odovzdali mu väčšie množstvo peňazí, za ktoré dal postaviť tri kláštory: jeden pre mužov, jeden pre ženy a jeden pre pútnikov. Mužský kláštor viedol Hieronym a ženský Paula. V Betleheme prežil Hieronym posledných 30 rokov svojho života. Tam zostavil alebo dokončil väčšinu svojich biblicistických diel, napísal veľa

listov a viacero polemických spisov. Hoci žil v ústraní, živo sa zaujímal o všetky otázky, ktoré sa dotýkali života a náuky Cirkvi a sám do nich zasahoval svojimi spismi. Pri trievom posúdení všetkých okolností treba uznať, že Hieronym sa aj v ostrej polemike úprimne usiloval obrániť predovšetkým evanjeliové ideály a čistotu viery. Hieronym zomrel 30. sept. 420. Pochovali ho v betlehemskej jaskyni, v ktorej tak dlho žil. Neskôr sa dostali jeho telesné pozostatky do Európy a uctievajú sa v rímskej bazilike Santa Maria Maggiore.

spracoval Peter

O dôležitosti a význame sv. omše

List pátra Pia Annite R.

Milovaná dcéra Ježiša, nech sa Ježiš a naša Matka vždy usmieva na twoju dušu, získajúc pre teba preto všetky nebeské charizmy od svojho Syna. Píšem ti z dvoch dôvodov: najprv odpovedať na tvoje predošlé otázky a potom zaželať ti pekné meniny. Nech sú teda plné špeciálnych nebeských milostí. Keby len moje modlitby za teba boli hodné toho,

nám mnohokrát prístup - jeho zvodmi sveta ako je pompa, hmota a pod - a neudržali sme čisté srdcia. Tak sme znesvätili Boží príbytok v sebe, ktorým sme sa stali krstom.

Potom vezmi **svätenú vodu a urob znak kríža pomaly a pozorne.**

Kedže stojíš priamo pred Bohom v Sviatosti Oltárnej, oddane pokľakni. Ked-

si nájdeš miesto, kľakni si a vzdaj hold Ježišovi v Sviatosti Oltárnej. Spolu s potrebami iných mu zver aj tie svoje. Hovor s ním dcérsky odovzdane, povol uzdy svojmu srdcu a dovol, aby v tebe pracoval tým, čo sám uzná za najlepšie.

Všetky úkony ako

státie, kľačanie, sedenie rob s najvyššou oddanosťou. Bud' mierna v pohyboch, neotáčaj sa do dverí, kto prichádza alebo odchádza. Nesmej sa z úcty k svätému miestu, ale aj z rešpektu pred inými ľuďmi vedľa teba. Snaž sa s nikým nekomunikovať s výnimkou nutných požiadaviek z hľadiska pomoci niekomu. Modlitby a slová vyslovuj zreteľne, všímaj si pauzy, dodržuj ich a nikdy sa nikam nežeň. V krátkosti, správaj sa tak, aby tvojím správaním bol nebeský Otec glorifikovaný.

aby ich Ježiš prijal! Aj tak ich stýkrát posielam kvôli tvojmu uspokojeniu a spásie, nie za seba.

Na to aby sme sa vyhli nedokonalostiam v **Božom chráme**, ktorý **Božský Majster** nazýva Domom modlitby, ta **nabádam nasledovne:**

Vstupuj do kostola v tichosti a s veľkým rešpektom, vedomá si toho, že nie si hodná stáť pred Jeho Majestátom. Medzi iným zvažuj, že naša duša je v Božom chráme a musí byť čistá a bez poškvŕny pred Bohom i Jeho anjelmi. Červenajme sa preto, že diabol získal k

Opúšťajúc chrám, malo by v tebe všetko doznievať a mala by si byť pokojná. V prvom rade sa rozlúč s Ježišom v Hostii. Požiadaj o prepáčenie za všetky nedostatky v sebe súvisiace s Jeho prítomnosťou a v žiadnom prípade neodchádzaj bez požehnania. Keď už si vonku z kostola, mala by si byť následníčkou Nazaretského. Predovšetkým veľmi zdržanlivá vo všetkom, pretože táto vlastnosť nadovšetko odhaľuje náklonnosti srdca. Nič neukazuje lepšie ako zrkadlo. A tak nič neodhaľuje dobré a zlé v nás, ako miera autoregulácie.

Snaž sa byť mierna v reči, mierna v smiechu, mierna v držaní tela a mierna v chôdzi. Všetko toto musíš robiť s čistými úmyslami, nie aby si iným ukazovala, akási perfektná.

Tak bud’ aj skromná v srdci, obozretná v slovách, prezieravá v rozhodnutiach. Vždy si radšej šetri reč, radšej usilovne čítaj dobré veci, bud’ pozorná vo svojej práci a mierne vystupuj v konverzáции. Nech ťa nikto neznechucuje, bud’ k ľuďom benevolentná a maj úctu k starším. Nech je od teba temno čo najďalej, nech žiadne prísmelé slová neopustia tvoje ústa, nevykonáš neslušný skutok.

Zase v krátkosti, exteriér by mal byť živým obrazom tvojho vnútra.

Vždy maj pred očami miernosť svojho Božského Majstra. Ako hovorí jeden z Jeho apoštолов Korintánom: „Ja, Pavol, vás prosím pre Kristovu miernosť a skromnosť“, 2 Kor 10,1, tak podľa tohto perfektného modelu reformuj všetky svoje externé operácie,

ktoré budú odhalovať tvoje vnútro.

Nikdy na tento vzor nezabudni, Annita. Snaž sa hľadať v Jeho prítomnosti určitý milujúci majestát, určitú príjemnú autoritu v Jeho spôsobe reči, istú dôstojnosť v chôdzi, v rozjímaní, hovore, sladkej jasnosti tváre. Predstav si výraz, ktorý pritiahol davy a prinútil ich opustiť mestá a ísť do hôr, do lesov, či na opuštené morské pláže, úplne zabudnúc na jedlo, pitie, či domáce povinnosti.

Takže napodobňujme, pokial’ je v našich silách, takéto mierne a dôstojné akcie. Bud’me Mu čo najviac podobní - pokial’ je to možné - už tu na zemi, aby sme sa Mu ešte viac pripodobnili v nebeskom Jeruzaleme.

Končím, keďže nie som v stave pokračovať. Nikdy na mňa nezabudni pred Ježišom, špeciálne teraz, keď ma zmárajú bolesti. Tú istú dobročinnosť čakám aj od skvelej Francesky, ktorú prostredníctvom teba ubezpečujem o svojom extrémnom záujme vidieť jej neustály rast v Božej Láske. Dúfam, že mi preukáže dobrý skutok a urobí novénu sv. Prijímaní na moje úmysly. A nebud’ v strese, keď hned’ nestihneš odpovedať na môj list. Viem aj tak všetko, takže sa neobávaj. Opúšťam ťa nateraz v svätom bozku nášho Pána.

Vždy som tvojím služobníkom.

**Fra Pio, kapucín
(prevzaté)**

Zamilovať sa do Krista

Prečo viera a náboženský život upadá a prečo tieto nie sú aspoň pre väčšinu ľudí klúčovou referenciou v živote? Prečo pri svojich povinnostiach pocitujú veriaci nudu, slabosť a ťažkosť? Prečo mladí ľudia sa necítia prítahovaní k viere? V kocke, prečo je táto duchovná stagnácia a tento nedostatok radosti medzi veriacimi v Krista?

Udalosť Kristovho premenenia nám pomáha odpovedať na tieto otázky.

Čo znamenalo premenenie pre 3 učeníkov, ktorí boli premenenia účastní? Dovtedy poznali Ježiša iba podľa vonkajšieho zjavu. Nebol mužom, ktorý by sa odlišoval od druhých; vedeli odkiaľ pochádzal, poznali Jeho zvyky, farbu Jeho hlasu. Teraz však spoznali iného Ježiša, pravého Ježiša. Takého, ktorého nemožno vidieť očami obyčajného života, ako prirodzené svetlo pochádzajúce zo slnka. To, ako Ho zrazu spoznali, bolo ovocím náhleho zjavenia, zmeny a daru.

Veci sa menia v našich životoch tiež, ako sa menili v životoch 3 učeníkov na hore Tábor. V našich životoch sa musí stať niečo podobné, ako keď sa mladý muž a žena do seba zamilujú. Z a m i l o v a t s a d o n i e k o h o , d o najmilovanejšieho, ktorý bol predtým jedným z mnohých, alebo možno neznámy, zrazu sa stáva iba jedným, jediná osoba na svete, ktorá nás zaujíma. Všetko ostatné je vedľajšie a stáva sa takým neutrálnym zázemím. Zrazu nie sme schopní myslieť na nič iné. Uskutočňuje sa veľmi reálna premena. Osobu, ktorú milujeme, vidíme ako vo zvláštnej svetielkujúcej aure. Všetko okolo tej osoby je nádherné, dokonca aj jej chyby. Cítiš sa jej byť nehodný. Pravá láska produkuje pokoru.

Niečo konkrétnie sa tiež mení v našich vlastných návykoch. Poznal som mladých ľudí, ktorých rodičia nemohli ráno dostať z posteley, aby išli do školy, alebo odmietali štúdium a neukončili školu. Potom, zrazu, keď sa zamilovali do niekoho a vstúpili do vážneho

vzťahu, vyskočili ráno z posteley a boli netrpeľní dokončiť školu; ak mali prácu, vydržali v nej. Čo sa stalo? Nič, iba to, do čoho sa predtým cítili byť tlačení, teraz to robia kvôli príťažlivosti. Príťažlivosť človeku umožňuje robiť veci, ktoré sa silou nedajú donútiť; dáva krídla a povznáša. „Každý“ hovorí básnik Ovid „je prítahovaný objektom svojej radosti“.

Niečo takéto sa musí raz stať v našich životoch, aby sme boli pravdiví a presvedčeními kresťanmi, plními šťastia. Niektorí hovoria: „Ale mladý muž, alebo mladá žena je viditeľná a môžeš sa jej dotknúť!“

Ja odpovedám: My vidíme a dotýkame sa Ježiša tiež, ale inými očami a inými rukami – teda srdcom a vierou. On vstal z mŕtvych a je živý. On je konkrétna bytosť, nie abstraktná, pre tých, ktorí Ho zažili a poznajú Ho.

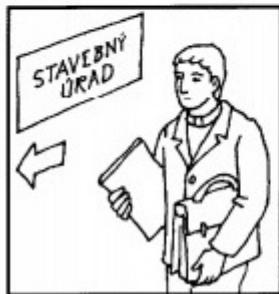
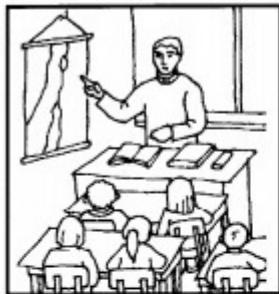
V skutku, s Ježišom veci idú dokonca lepšie. V ľudskej láske sa navzájom p o d v á d z a m e ; m i l o v a n ý o s o b á m pripisujeme dary, ktoré skutočne nemajú; a časom sme dokonca nútene zmeniť mienku o milovanej osobe. V prípade Ježiša, čím viac Ho poznáš a si s Ním spolu, tým viac objavuješ nové dôvody byť do Noho zamilovaný a potvrzuje sa ti jedinečnosť voľby.

To neznamená, že máme len pasívne čakať na úder blesku spúšťať lásku na prvý pohľad, aby sme boli do Krista zamilovaní. Ak mladý muž, alebo žena zostanú vždy doma bez toho, aby nikoho nevideli, v ich živote sa nikdy nič nestane. Ak sa chceš zamilovať musíš stráviť čas s ľuďmi!

Ak je človek presvedčený, alebo jednoducho si začne myslieť, že je dobré a hodnotné poznať Ježiša Krista touto druhou premenenou cestou, potom človek musí stráviť čas s Ním, čítať Jeho Slovo. Evanjelium je jeho zamilovaný list! Je tam, aby zjavil sám seba, kde On „premieňa“ sám seba. Jeho domov je Cirkev: tam Ho nájdeme.

Raniero Cantalamessa
františkánsky kapucínsky katolícky kňaz, prevzaté

DETSKE OKIENKO

Kňaz je človek ako každý iný. Musí sa postarať o veľa vecí.

Dobre si prezri obrázky, ktoré zobrazujú kňaza v rôznych situáciách jeho života.

Vyfarbi tie obrázky, ktoré zobrazujú chvíle, v ktorých kňaza nemôže nikto nahradíť.

Váš Pútniček

Pútnik Božieho milosrdensstva

X. ročník

číslo 7/2012

Srdečne vás pozývame na

SVIATOČNÝ KONCERT

16. septembra 2012 o 16.00

v Kostole Božského Srdca Ježíšovho

v Partizánskom

účinkujú:

FILIP JARO, kontrabas

XÉNIA LJUBIMOVA, klavír

Program: Mišek, Suchoň, Dvorák

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: www.batfara.sk, e-mail: pe.mesto@fara.sk
Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: M. Štefina, E. Štefina, P. Andacký, L. Vaňo, A. Bezáková, M. Turek, B. Laurinec, R. Račáková, M. Krátká, D. Eliašová.
Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný censor: Mgr. Miroslav Baláž.
Redakčná rada d'akuje všetkým, ktorí sa na vydaný časopis podielali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: putnikbm@zoznam.sk. Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevracame.
Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.
Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.